

og blodløs, havde store, uskønne Træk, ejede intet af den myn-
deagtige Ynde, som hos mange forsoner med Flanealderens Op-
løbhed. Det gjorde hende i de flestes Øjne ikke mere tiltal-
ende, at hun ivrig søgte at skaffe sig Oprejsning for Kammera-
ternes Ydmygelser ved at overstraale dem paa saadanne Om-
raader, hvor hun havde Betingelser for at gøre sig gældende.
Da hun var et udmærket Hoved og dertil jernflittig, kunde hun
under Overhøringerne brillere med en Kundskaabsmasse, der
virkelig var ualmindelig for hendes Alder, ja i sin Græmmelse
kunde hun tage sin Tilflugt til saadanne Midler som at vække
de andres Misundelse ved Hjælp af sine rigelige Lommepege,
f. Eks. ved at møde paa Skolen med en Pose af den fineste
Konfekt, hvormed hun da tilkøbte sig en kortvarig Ombejlen.

Forholdet til Kammerater og Lærerinder blev tilsidst saa
spændt, at Institutbestyrerinden selv tilraadte Forældrene at
tage hende ud af Skolen; hvorefter hendes Uddannelse blev
tilendebragt i en Pensionsanstalt i Schweiz.

Dette Jakobes Udenlands-Ophold og Ivans samtidige Anbrin-
gelse ved et tysk Handelsakademi vakte imidlertid en Del Uvilje
blandt Folk, hos hvem Nationalfølelsen i hine Aar — saa nær
efter den ulykkebringende Krig — endnu var i høj Grad pirre-
lig. Salomons gentog derfor heller ikke Forsøget med nogen af
de andre Børn.

Nu var Nanny, den næste i Rækken, ogsaa en ganske ander-
ledes let omgængelig Natur. Allerede fra Vuggen en Øjenslyst
af Sundhed og Rundhed var hun vokset op under almindelig
Forgudelse, var bleven klappet og strøget som en lækker lille
Kattekillling, tilsyneladende uden at have faaet anden Skade
deraf end et lidt for behagelystent Væsen og noget Hang til
Kælenskab. „Normalpigebarnet“ kaldte Faderen hende, fordi
hun altid var i Ligevægt, aldrig havde kendt Sygdom, end ikke
havde haft saa meget som ondt i en Tand. Ikke desmindre var
hun netop „Uroen“ i det salomonske Hjem, bestandig paa Far-
ten, den halve Dag i Overtøj. Hendes Stemme gjaldede gennem
Stuerne og meldte ti Gange om Dagen hendes Hjemkomst. Og
hørte man om Aftenen Latter og Hvin oppe fra Pigebørnenes